ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 2ας Δεκεμβρίου 1994 *

Στην υπόθεση T-322/94 R,

Union Carbide Corporation, εταιρία διεπόμενη από τους νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, με έδρα το Danbury, Connecticut (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον Brian Hartnett, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Ιρλανδίας, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Richard Lyal, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Ιουνίου 1994, σχετικής με διαδικασία εφαρμογής του κανονισμού 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (IV/M.269 — Shell/Montecatini), και, αφετέρου, αίτηση λήψεως άλλων προσωρινών μέτρων,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Οκτωβρίου 1994, η εταιρία Union Carbide Corporation (στο εξής: UCC) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητος (στο εξής: Συνθήκη ΕΚ), προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Ιουνίου 1994, σχετικής με διαδικασία εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (IV/M.269 — Shell/Montecatini).

2 Με αυτοτελές δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημερομηνία, η αιτούσα άσκησε επίσης, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ:

— αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως·

— αίτηση προς το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει τους συμβαλλομένους που κοινοποίησαν τη συγκέντρωση να μην την πραγματοποιήσουν·

— αίτηση προς το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει τη Shell Petroleum NV, τη Shell Oil Company (στο εξής: Shell Oil) και τις άλλες εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Royal Dutch/Shell (στο εξής: Shell) να απόσχουν από κάθε νέα πράξη που μπορεί να επιφέρει βλάβη στα συμφέροντα και στην ανταγωνιστικότητα της κοινής επιχειρήσεως UCC/Shell Oil.

3 Η Επιτροπή υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 28 Οκτωβρίου 1994. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 14 Νοεμβρίου 1994.

4 Πριν εξετασθεί το βάσιμο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, υπενθυμίζεται το πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως και, ιδίως, τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση του Πρωτοδικείου, όπως προκύπτουν από τα υπομνήματα που κατέθεσαν οι διάδικοι και τις προφορικές παρατηρήσεις που ανέπτυξαν κατά την ακρόαση της 14ης Νοεμβρίου 1994.

5 Η αιτούσα μετέχει σε κοινή επιχείρηση με τη Shell Oil, εταιρία που ανήκει στον όμιλο Shell. Η κοινή επιχείρηση UCC/Shell Oil, στο κεφάλαιο της οποίας καθεμία από τις επιχειρήσεις μετέχει κατά 50 %, ασκεί τις δραστηριότητές της, μεταξύ άλλων, στην παγκόσμια αγορά χορηγήσεως αδειών χρήσεως τεχνολογίας προς τους παραγωγούς ρητίνης πολυπροπυλενίου. Η UCC/Shell χορηγεί στους παραγωγούς αυτούς άδειες χρήσεως ενός πακέτου τεχνολογίας (στο εξής: τεχνολογία Unipol), το οποίο συνδυάζει τη μέθοδο πολυμερισμού UNIPOL που έχει διαμορφώσει η UCC με τον καταλύτη SHAC που έχει επινοήσει η Shell Oil. Κατόπιν χωριστής συμφωνίας, η UCC μετέχει επίσης μαζί με τη Shell Oil και την εταιρία SIRM, η οποία ανήκει επίσης στον όμιλο Shell, σε τριμερές πρόγραμμα έρευνας και αναπτύξεως με αντικείμενο τους καταλύτες που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της τεχνολογίας του πολυπροπυλενίου.

6 Σήμερα, στην αγορά τεχνολογίας του πολυπροπυλενίου, η οποία είναι παγκόσμια αγορά, δρούν δύο κύριοι επιχειρηματίες, οι οποίοι κατέχουν προηγμένες τεχνολογίες και είναι διατεθειμένοι να χορηγούν άδειες που αφορούν τις τεχνο-

λογίες αυτές προς τρίτους παραγωγούς ρητίνης πολυπροπυλενίου. Την πρώτη θέση στην αγορά αυτή κατέχει η Himont, θυγατρική της Montedison, που ανήκει στον όμιλο Feruzzi. Η Himont κατέχει την τεχνολογία Spheripol και υπήρξε πρωτοπόρος στην ανάπτυξη τεχνολογιών πολυπροπυλενίου «non-slurry». Η κοινή επιχείρηση UCC/Shell Oil βρίσκεται στη δεύτερη θέση, σε μεγάλη απόσταση από τους άλλους ανταγωνιστές, από τους οποίους κανένας δεν κατέχει σημαντικό μερίδιο αγοράς. Κατά την αιτούσα, η πλειονότητα των άλλων επιχειρήσεων οι οποίες έχουν αναπτύξει τεχνολογίες πολυπροπυλενίου είναι επίσης παραγωγοί ρητίνης και, ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζουν ευρεία πολιτική χορηγήσεως αδειών, ιδίως έναντι τρίτων που θα μπορούσαν να τις ανταγωνιστούν εντός των τοπικών αγορών παραγωγής και πωλήσεως ρητίνης πολυπροπυλενίου, εντός των οποίων και οι επιχειρήσεις αυτές ασκούν τις δραστηριότητές τους.

7 Στις 4 Ιανουαρίου 1994 η Shell Petroleum NV, μητρική εταιρία του ομίλου Shell, και η Montedison Nederland NV κοινοποίησαν στην Επιτροπή, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 4069/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (η αναθεωρημένη έκδοση έχει δημοσιευθεί στην ΕΕ 1990, L 257, σ. 13, στο εξής: κανονισμός 4064/89), το σχέδιο συστάσεως κοινής επιχειρήσεως, η οποία θα ονομάζεται «Sophia» και θα συγκεντρώνει τα μερίδια και τα στοιχεία του ενεργητικού που διαθέτουν οι δύο συμβαλλόμενοι στον τομέα των πολυολεφινών. Η πράξη αυτή συνεπαγόταν, μεταξύ άλλων, τη συγχώνευση όλων σχεδόν των δραστηριοτήτων τους σχετικά με την παραγωγή και την πώληση ρητίνης πολυπροπυλενίου, καθώς και την εισφορά στην κοινή επιχείρηση μεγάλου μέρους των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και μεγάλου μέρους των αφορώντων την τεχνολογική έρευνα εξοπλισμών αμφοτέρων των συμβαλλομένων. Τα στοιχεία του ενεργητικού της Shell Oil αποκλείσθηκαν ρητώς από τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες.

8 Με έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 1994, η UCC απάντησε στην ανακοίνωση την οποία η Επιτροπή δημοσίευσε στις 12 Ιανουαρίου 1994 και με την οποία καλούσε τους ενδιαφερομένους τρίτους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως (ΕΕ C 8, σ. 4). Η αιτούσα επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στην υφιστάμενη διάρθρωση της αγοράς της τεχνολογίας του πολυπροπυλενίου και επί της αρνητικής επιπτώσεως που θα μπορούσε να έχει στον ανταγωνισμό η συνεργασία μεταξύ της Shell και της Montedison, καθεμία από τις οποίες ελέγχει μια από τις δύο βασικές πηγές τεχνολογίας. Η UCC προσέθεσε επίσης διάφορες σκέψεις περί των αποτελεσμάτων της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως στην αγορά της ρητίνης πολυπροπυλενίου και στις υφιστάμενες σχέσεις μεταξύ της αγοράς αυτής και της αγοράς της τεχνολογίας του προηγουμένου σταδίου παραγωγής.

9 Η Επιτροπή, αφού προέβη σε προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 4064/89, είχε σοβαρές αμφιβολίες περί του αν συμβιβάζεται η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κίνησε στις 8 Φεβρουαρίου 1994 τη διαδικασία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.

10 Στις 28 Μαρτίου η Επιτροπή απηύθυνε προς τους κοινοποιήσαντες τη συγκέντρωση συμβαλλομένους ανακοίνωση αιτιάσεων, σύμφωνα με την οποία υπήρχε κίνδυνος η μελετώμενη συγκέντρωση να δημιουργήσει δεσπόζουσα θέση στη δυτικοευρωπαϊκή αγορά παραγωγής και πωλήσεως ρητίνης πολυπροπυλενίου και στην παγκόσμια αγορά της χορηγήσεως προς τρίτους αδείας σχετικής με την τεχνολογία του πολυπροπυλενίου. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της, ιδίως, αφενός, τη συμμετοχή της Montedison και της Shell σε άλλες κοινές επιχειρήσεις που δρουν στην αγορά της ρητίνης πολυπροπυλενίου και, αφετέρου, το γεγονός ότι η θέση την οποία θα καταλάμβανε η Sophia στην αγορά θα ενισχυόταν από τον έλεγχο που θα μπορούσε να ασκεί η Shell στις δύο βασικές ανταγωνιστικές τεχνολογίες στην αγορά χορηγήσεως αδειών.

11 Στις 30 και 31 Μαΐου οι κοινοποιήσαντες τη συγκέντρωση συμβαλλόμενοι πρότειναν στην Επιτροπή να αναλάβουν δεσμεύσεις προς διασκέδαση των αντιρρήσεων που προβλήθηκαν με την ανακοίνωση αιτιάσεων. Κατ' ουσίαν, οι δεσμεύσεις αυτές αφορούσαν την πώληση εκ μέρους της Montedison των μετοχών της Montefina, ευρωπαϊκής εταιρίας παραγωγής ρητίνης πολυπροπυλενίου, και, αφετέρου, τη διατήρηση εκ μέρους της Montedison του αποκλειστικού ελέγχου των δραστηριοτήτων που αφορούσαν την τεχνολογία Spheripol, μέσω της μεταβιβάσεως των αναγκαίων στοιχείων ενεργητικού σε μια εταιρία ονομαζόμενη «Technipol», στην οποία η Shell δεν θα έχει οικονομική συμμετοχή.

12 Με απόφαση της 8ης Ιουνίου 1994, η Επιτροπή, κρίνοντας ότι οι δεσμεύσεις τις οποίες ανέλαβαν οι συμβαλλόμενοι μπορούσαν να αποτρέψουν τον κίνδυνο δημιουργίας δεσπόζουσας θέσεως, τόσο στην αγορά ρητίνης πολυπροπυλενίου όσο και στην αγορά χορηγήσεως αδειών χρήσεως τεχνολογίας, κήρυξε την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των δεσμεύσεων αυτών και ορισμένων υποχρεώσεων σχετικών με την κατάρτιση και τη διαβίβαση περιοδικών εκθέσεων. Αυτήν ακριβώς την απόφαση προσβάλλει με την προσφυγή της η αιτούσα ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Νομική εκτίμηση

13 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

14 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζει ότι οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 1994, Société commerciale des potasses et de l' azote και Entreprise minière et chimique κατά Επιτροπής, T-88/94 R, Συλλογή 1994, σ. II-263).

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η UCC φρονεί ότι εν προκειμένω πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις που επιτρέπουν τη λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων. Κατά την άποψη της αιτούσας, η επίδικη απόφαση είναι παράνομη και η επικείμενη εκτέλεσή της θα της προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη.

16 Όσον αφορά το παράνομο της αποφάσεως, η UCC ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη πάσχει από διάφορα νομικά και πραγματικά σφάλματα και έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιώδους τύπου. Πρώτον, η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα διότι χαρακτήρισε την επίμαχη πράξη ως συγκέντρωση, διεπό-

μενη κατά συνέπεια από τον κανονισμό 4064/89, ενώ, κατά την αιτούσα, δεν πληρούται η προϋπόθεση εφαρμογής του κανονισμού που προβλέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, αυτού. Ενόψει των συμφερόντων που έχουν τα ιδρυτικά μέρη στις αγορές εντός των οποίων η κοινή επιχείρηση θα αναπτύσσει πραγματική ή δυνητική ανταγωνιστική δράση, η συγκέντρωση έχει εμφανή χαρακτήρα συνεργασίας, ο οποίος έπρεπε να ωθήσει την Επιτροπή να την εξετάσει βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ. Ο κίνδυνος συντονισμού της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς των συμβαλλομένων μεταξύ τους καθώς και μεταξύ αυτών και της κοινής τους επιχειρήσεως δεν αποτρέπεται με δεσμεύσεις που αφορούν τη διατήρηση της Shell και της Montedison ως ανεξαρτήτων ανταγωνιστών στην αγορά της χορηγήσεως αδειών χρήσεως τεχνολογίας. Συναφώς, η αιτούσα, αφενός, υπογραμμίζει τη δυνατότητα μεταγενέστερης εισόδου της Sophia στην αγορά της τεχνολογίας του πολυπροπυλενίου, λόγω της αναπτύξεως της νέας τεχνολογίας Catalloy που θα της μεταβιβάσει η Montedison, και, αφετέρου, υπενθυμίζει τη διατύπωση της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τις πράξεις συγκεντρώσεως και συνεργασίας δυνάμει του κανονισμού 4064/89 (ΕΕ 1990, C 203, σ. 10), κατά την οποία, οσάκις η κοινή επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες εντός της αγοράς των προηγουμένων σταδίων παραγωγής σε σχέση με την αγορά στην οποία ασκούν δραστηριότητες οι ιδρυτικές επιχειρήσεις, είναι πιθανός ο συντονισμός της πολιτικής πωλήσεών τους.

17 Δεύτερον, η UCC υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλά νομικά σφάλματα και σφάλματα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, κρίνοντας ότι οι δεσμεύσεις τις οποίες πρότειναν να αναλάβουν τα μέρη μπορούν να αποτρέψουν τον κίνδυνο δημιουργίας δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά της ρητίνης πολυπροπυλενίου και, ιδίως, στην αγορά της τεχνολογίας του πολυπροπυλενίου. Συγκεκριμένα, οι δραστηριότητες παραγωγής ρητίνης πολυπροπυλενίου, ασκούμενες από κοινού στο πλαίσιο της Sophia, έχουν οικονομική σπουδαιότητα η οποία υπερβαίνει κατά πολύ την οικονομική σπουδαιότητα των δραστηριοτήτων που αφορούν τη χορήγηση προς τρίτους αδειών σχετικών με την τεχνολογία. Κατά την UCC, μια τέτοια διαφορά ως προς την εν λόγω οικονομική σπουδαιότητα θα αποτελέσει για τις ιδρυτικές επιχειρήσεις ισχυρό κίνητρο για τον συντονισμό και τον περιορισμό των δραστηριοτήτων τους στην αγορά της τεχνολογίας, ακόμη και εις βάρος της αποδοτικότητάς τους, προκειμένου να ενισχύσουν τη θέση της κοινής επιχειρήσεως Sophia στην αγορά του προηγουμένου σταδίου παραγωγής.

18 Τέλος, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη ουσιώδη τύπο κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως. Αφενός, δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύοντα με συνέπεια και πειστικότητα τους ισχυ-

ρισμούς της ως προς τις δεσμεύσεις τις οποίες πρότειναν τα μέρη και, ως εκ τούτου, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφαση περί του συμβατού, την οποία έλαβε όσον αφορά τη συγκέντρωση. Αφετέρου, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της χωρίς να διαθέσει τον αναγκαίο χρόνο προκειμένου να εκτιμήσει δεόντως τις συνέπειες των δεσμεύσεων αυτών, να καταστήσει δυνατή την αποτελεσματική εξέτασή τους από τη συμβουλευτική επιτροπή την οποία προβλέπει ο κανονισμός 4064/89 και να σεβαστεί το δικαίωμα της UCC και των ενδιαφερομένων τρίτων να ακουστούν σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας. Επί του σημείου αυτού, η UCC ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή της παρέσχε προθεσμία συντομότερη των 24 ωρών, την οποία η αιτούσα θεωρεί προδήλως ανεπαρκή, προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις της ως προς την αναθεωρημένη μορφή των επιμάχων δεσμεύσεων.

19 Όσον αφορά τον κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η άδεια που χορήγησε η Επιτροπή για τη δημιουργία της κοινής επιχειρήσεως μεταξύ της Shell και της Montedison θα έχει ως συνέπεια την αδυναμία της UCC/Shell Oil να μετάσχει αποτελεσματικά στον εν εξελίξει «γύρο» διαπραγματεύσεων για άδειες σχετικές με την τεχνολογία του πολυπροπυλενίου, που διεξάγονται κατά την περίοδο 1994-1998. Ορισμένοι ενδεχόμενοι λήπτες αδειών, θεωρώντας ότι τα οικονομικά συμφέροντα της Shell βρίσκονται πλέον κυρίως στην αγορά της παραγωγής ρητίνης, έχουν ήδη εκφράσει στην αιτούσα τις αμφιβολίες τους περί του αν η Shell είναι σε θέση να υποστηρίξει μακροπρόθεσμα την τεχνολογία Unipol. Αυτή η άποψη των επιχειρηματιών θα έχει αποφασιστική επιρροή στις επιλογές τεχνολογίας στις οποίες θα προβούν οι λήπτες αδειών διότι, λόγω της εντάσεως του ανταγωνισμού στην αγορά της παραγωγής ρητίνης και των σημαντικών επενδύσεων που συνεπάγεται η κατασκευή εργοστασίου πολυπροπυλενίου, πρέπει να βεβαιωθούν ότι ο χορηγών την άδεια θα ακολουθήσει συνεχή και μακροπρόθεσμη πολιτική έρευνας και αναπτύξεως η οποία θα τους εξασφαλίζει την πρόσβαση στις τελευταίες τεχνολογικές βελτιώσεις. Η βλάβη η οποία θα προκύψει κατ' αυτόν τον τρόπο από τη μη σύναψη πολλών συμβάσεων χορηγήσεως αδείας θα είναι όχι μόνο σοβαρή αλλά και ανεπανόρθωτη, διότι, ακόμη και αν η απόφαση της Επιτροπής ακυρωθεί από το Πρωτοδικείο κατά το πέρας της κύριας δίκης, η αιτούσα δεν θα είναι πλέον σε θέση να ανακτήσει την ανταγωνιστική θέση της στην αγορά της τεχνολογίας πολυπροπυλενίου μετά το πέρας του εν εξελίξει «γύρου» διαπραγματεύσεων, ενώ η πλειονότητα των 25 νέων αδειών χρήσεως τεχνολογίας που είναι αναγκαίες για την αύξηση της ικανότητας παραγωγής πολυπροπυλενίου παγκοσμίως θα έχουν ήδη χορηγηθεί, κυρίως προς όφελος της τεχνολογίας Spheripol.

20 Κατά την ακρόαση, η αιτούσα υπογράμμισε επίσης ότι η κοινή επιχείρηση UCC/Shell Oil ανέκαθεν προέβλεπε, για τις χορηγούμενες άδειες, καταβολή δικαιωμάτων χρήσεως τεχνολογίας κατωτέρων από τα κατώτατα όρια που είχαν καθορισθεί με τη συμφωνία συστάσεώς της. Η Shell Oil συναινούσε μέχρι τώρα στην πρακτική αυτή, η οποία ήταν αναγκαία για τον ανταγωνισμό κατά της Himont. Η UCC, ωστόσο, φοβάται ότι στο μέλλον η Shell θα απαιτεί την τήρηση των ρητρών που αφορούν τα κατώτατα όρια δικαιωμάτων, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να εξοβελίσει την UCC/Shell Oil από την αγορά χορηγήσεως νέων αδειών.

21 Η αιτούσα φρονεί, επιπλέον, ότι η λήψη των αιτουμένων προσωρινών μέτρων δεν προδικάζει τα δικαιώματα των συμβαλλομένων που κοινοποίησαν τη συγκέντρωση. Υπενθυμίζει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί, εν αναμονή της ολοκληρώσεως της διαδικασίας κοινοποιήσεως προς τις αρμόδιες για ζητήματα ελέγχου των συγκεντρώσεων αμερικανικές ομοσπονδιακές αρχές. Υπό τις συνθήκες αυτές, η UCC φρονεί ότι τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα δεν θίγουν σοβαρά τα συμφέροντα των ιδρυτικών εταιριών, οι οποίες οφείλουν μόνο ν' απόσχουν από την πραγματοποίηση της συγκεντρώσεως και τη μεταβολή των υφισταμένων συνθηκών της αγοράς προτού εκδώσει το Πρωτοδικείο την περατώνουσα την κύρια δίκη απόφασή του.

22 Η Επιτροπή αμφισβητεί, κατ' αρχάς, το παραδεκτό των αιτημάτων της αιτούσας που αφορούν τις επιταγές που πρέπει ν' απευθύνει το Πρωτοδικείο στους συμβαλλομένους που κοινοποίησαν τη συγκέντρωση και σε όλες τις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Shell. Επισημαίνει ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει επιταγές προς ιδιώτες οι οποίοι δεν είναι ένδικοι αντίδικοι κοινοτικού οργάνου και ότι, γενικότερα, αρμόδια να απευθύνουν επιταγές κατόπιν αιτήματος άλλων ιδιωτών είναι τα εθνικά δικαστήρια.

23 Το καθού κοινοτικό όργανο φρονεί, περαιτέρω, ότι τα επιχειρήματα της αιτούσας περί του προβαλλομένου παρανόμου της επίδικης αποφάσεως είναι αντιφατικά και στηρίζονται αποκλειστικά σε υποθέσεις ως προς τη μελλοντική

συμπεριφορά των ιδρυτικών επιχειρήσεων, της κοινής επιχειρήσεως Sophia και των τρίτων. Επιπλέον, το καθού αμφισβητεί το έννομο συμφέρον της αιτούσας. Αφενός, στην περίπτωση που, όπως υποστηρίζει η αιτούσα, η Shell και η Montedison περιορίσουν εν τέλει τις δραστηριότητές τους στη αγορά της τεχνολογίας πολυπροπυλενίου για να ενισχύσουν τη θέση της Sophia στην αγορά της παραγωγής ρητίνης πολυπροπυλενίου, τότε η UCC θα επωφεληθεί της γενικής αυξήσεως του ύψους των δικαιωμάτων χρήσεως τεχνολογίας που θα προκύψει από τη σύμπραξη αυτή· αφετέρου, όσον αφορά τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στη δυτικοευρωπαϊκή αγορά της ρητίνης πολυπροπυλενίου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η UCC, η οποία δεν είναι παραγωγός, δεν εξήγησε πώς θα μπορούσαν να την επηρεάσουν οι μεταβολές στη διάρθρωση της αγοράς αυτής. Η Επιτροπή υπογραμμίζει, επιπλέον, τις αντιφάσεις που περιέχει η επιχειρηματολογία της αιτούσας όταν ισχυρίζεται ότι στόχους της Shell αποτελούν, συγχρόνως, η διατήρηση δεσπόζουσας θέσεως μαζί με τη Montedison στην αγορά της τεχνολογίας πολυπροπυλενίου και η προετοιμασία της αποχωρήσεώς της από την αγορά αυτή προκειμένου να επικεντρωθεί στην αγορά της παραγωγής ρητίνης. Η Επιτροπή υπενθυμίζει, τέλος, τις εξουσίες τις οποίες διαθέτει προκειμένου να κινεί, αν παραστεί ανάγκη, διαδικασίες δυνάμει του άρθρου 85 της Συνθήκης, κατά ενδεχομένων εναρμονισμένων πρακτικών που θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν στην αγορά της τεχνολογίας.

24 Όσον αφορά το επείγον, η Επιτροπή φρονεί ότι η UCC δεν απέδειξε ότι, αν δεν ανασταλεί η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως, θα υποστεί βέβαιη, σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη. Το καθού όργανο υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, ότι δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της αποφάσεως και της προβαλλομένης βλάβης. Στη συνέχεια, αμφισβητεί το ότι οι επιφυλάξεις ως προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της τεχνολογίας Unipol, λόγω της υποθετικής μειώσεως της υποστηρίξεως εκ μέρους της Shell, συνιστούν αποφασιστικό παράγοντα για την επιλογή της μιας ή της άλλης από τις ανταγωνιστικές τεχνολογίες εκ μέρους των ενδεχομένων ληπτών αδείας. Επιπλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, κατά τον χρόνο που έγιναν ορισμένες δηλώσεις από λήπτες αδειών εκφράζουσες τις προς τούτο ανησυχίες τους, δεν είχαν ακόμη καταστεί γνωστές οι δεσμεύσεις των ιδρυτικών εταιριών της Sophia. Η Επιτροπή φρονεί επίσης ότι η UCC θα μπορούσε να απαιτήσει τη συνεργασία της Shell προκειμένου να καθησυχάσουν τους ενδεχόμενους λήπτες αδειών ως προς το ότι η Shell θα τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει ως από κοινού χορηγούσα άδειες τεχνολογίας. Τέλος, και αν πράγματι επέλθει η μη βέβαιη βλάβη την οποία προβάλλει η αιτούσα, δεν θα είναι ανεπανόρθωτη. Κατά το μέτρο που η βλάβη αυτή θα οφείλεται στην ενέργεια της Shell, η UCC θα μπορεί να αξιώσει αποζημίωση στο πλαίσιο αγωγής αστικού δικαίου ενώπιον των αρμοδίων αμερικανικών δικαστηρίων.

25 Όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η βλάβη την οποία επικαλείται η αιτούσα δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να απειλήσει την ύπαρξή της, ενώ η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως, δεδομένου ότι μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του προγράμματος της κοινής επιχειρήσεως με τη Shell, θα έχει σοβαρές συνέπειες για τη Montedison, οι οικονομικές δυσκολίες της οποίας είναι γνωστές. Κατά την άποψη της Επιτροπής, μέτρα τα οποία βλάπτουν τόσο σοβαρά τα συμφέροντα τρίτων, οι οποίοι δεν είναι διάδικοι και δεν έχουν ακουστεί, δεν δικαιολογούνται στην προκειμένη περίπτωση. Επιπλέον, το δημόσιο συμφέρον υπαγορεύει ιδιαίτερη σύνεση στον τομέα της αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του κανονισμού 4064/89, ενόψει των περιορισμών που ήδη θέτει ο κανονισμός αυτός στην ελευθερία του εμπορίου των επιχειρήσεων που διέπονται από αυτόν.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστηρίου

26 Διαπιστώνεται εκ προοιμίου, όσον αφορά τα αιτήματα λήψεως προσωρινών μέτρων υπό μορφή επιταγών απευθυνομένων στα μέρη που μετέχουν στην κοινή επιχείρηση και στις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Shell, ότι τα αιτήματα αυτά αποσκοπούν στο να διατάξει το δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστήριο προσωρινά μέτρα που δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητά του και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

27 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το σύστημα κατανομής αρμοδιοτήτων που έχει θεσπιστεί από τη Συνθήκη ΕΚ, στην Επιτροπή εναπόκειται, αν το κρίνει αναγκαίο, στο πλαίσιο των εξουσιών ελέγχου επί θεμάτων ανταγωνισμού που της παρέχονται, ιδίως, από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 85 της Συνθήκης και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), να λαμβάνει προσωρινά μέτρα απευθυνόμενα προς τα κοινοποιούντα μέρη. Ο ρόλος του Πρωτοδικείου συνίσταται στην άσκηση του δικαστικού ελέγχου των ενεργειών της Επιτροπής και όχι στο να υποκαθιστά την Επιτροπή στην ενάσκηση των εξουσιών που της απονέμονται από τις προαναφερθείσες διατάξεις (βλ. τη διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1980, 792/79 R, Camera Care κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/Ι, σ. 73). Οι ίδιες σκέψεις ισχύουν για το αίτημα λήψεως προ-

σωρινών μέτρων που αφορά τις εταιρίες του ομίλου Shell, τα οποία εμπίπτουν επίσης, αναλόγως της περιπτώσεως, στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

28 Πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να υπομνησθεί ότι η παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εντάσσεται στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα ζητούνται παραδεκτώς, μόνον αν εντάσσονται στο πλαίσιο της αποφάσεως που πιθανολογείται ότι θα εκδώσει τελικώς το Πρωτοδικείο, δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 173 και 176 της Συνθήκης ΕΚ και εφόσον αφορούν τις σχέσεις μεταξύ των διαδίκων, εν προκειμένω της αιτούσας και της Επιτροπής. Τούτο όμως δεν ισχύει στην παρούσα διαφορά (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 1993, Gestevisión Telecinco κατά Επιτροπής, Τ-543/93 R, Συλλογή 1993, σ. II-1409, σκέψεις 24 έως 26).

29 Όσον αφορά το άλλο αιτούμενο προσωρινό μέτρο, δηλαδή την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι, στο στάδιο αυτό, το δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστήριο δεν μπορεί να αποκλείσει ότι οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι τους οποίους επικαλείται η αιτούσα προς στήριξη της κύριας προσφυγής της μπορεί να ευσταθούν.

30 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν συντρέχει η έτερη προϋπόθεση λήψεως προσωρινού μέτρου, δηλαδή το επείγον. Από παγία νομολογία προκύπτει (βλ., μεταξύ άλλων, την προπαρατεθείσα διάταξη Gestevisión Telecinco, σκέψη 27) ότι ο επείγων χαρακτήρας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ύπαρξη ανάγκης εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο ο οποίος ζητεί την αναστολή εκτελέσεως μιας προσβαλλομένης αποφάσεως εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί βλάβη η οποία θα έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες.

31 Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς ότι, η προβαλλόμενη από την αιτούσα αποδυνάμωση της ανταγωνιστικής θέσεώς της κατά τη διάρκεια του «γύρου» των διαπραγματεύσεων αποτελεί μόνον τη συνέπεια των πιθανών αντιδράσεων των

ενδεχομένων ληπτών αδείας λόγω των προβλέψεών τους ως προς τη μελλοντική συμπεριφορά της Shell στην αγορά της τεχνολογίας του πολυπροπυλενίου. Αφενός, η συμπεριφορά αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αναγκαία συνέπεια της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και, αφετέρου, η βλάβη την οποία θα μπορούσε να προκαλέσει στην αιτούσα είναι καθαρώς υποθετική και βασίζεται στην αμυδρά πιθανότητα επελεύσεως μελλοντικών και τυχαίων γεγονότων (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994, T-239/94 R, EISA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-703). Διαπιστώνεται συνεπώς ότι, εκ πρώτης όψεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αποδειχθεί ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της αποφάσεως και της προβαλλομένης από την αιτούσα βλάβης.

32 Επιπλέον, από τα στοιχεία της δικογραφίας και από τις απαντήσεις που έδωσαν οι διάδικοι στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την ακρόαση της 14ης Νοεμβρίου 1994, προκύπτει ότι, μολονότι η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι ορισμένοι ενδεχόμενοι λήπτες αδείας εξέφρασαν προς αυτήν τις ανησυχίες τους ως προς τη μακροπρόθεσμη υποστήριξη της Shell στην τεχνολογία Unipol, δεν απέδειξε ωστόσο ότι οι αμφιβολίες αυτές ήταν αποφασιστικές για την τελική τους απόφαση να λάβουν άδεια και ότι η UCC/Shell Oil δεν θα είναι σε θέση να προσφέρει στους λήπτες αδειών εγγυήσεις ή ανταλλάγματα που μπορούν να διατηρήσουν το ενδιαφέρον τους. Εξάλλου, όπως επισήμανε η Επιτροπή, δεν αποκλείεται ορισμένοι ενδεχόμενοι πελάτες να εκφράσουν αμφιβολίες ως προς τη βιωσιμότητα μιας τεχνολογίας η οποία τους ενδιαφέρει, με σκοπό να επιτύχουν καλύτερους όρους εκ μέρους των χορηγούντων την άδεια, ιδίως στο πλαίσιο του εν εξελίξει «γύρου» διαπραγματεύσεων.

33 Από τις δηλώσεις των διαδίκων κατά την ακρόαση προκύπτει επίσης ότι, μολονότι η UCC φρονεί ότι οι πρόσφατες δηλώσεις και η συμπεριφορά της Shell, ιδίως το σχέδιό της για συνεργασία με τη Montedison, μπορούν να της προκαλέσουν βλάβη, δεν έχει αποδειχθεί ουδέ καν έχει γίνει επίκληση υφισταμένης παραβάσεως των συμβατικών υποχρεώσεων που συνδέουν αυτήν τη στιγμή τις δυο εταιρίες, είτε δυνάμει της συμφωνίας συστάσεως της κοινής επιχειρήσεως UCC/Shell Oil, είτε κατ' εφαρμογήν της χωριστής συμφωνίας που αφορά την έρευνα και την ανάπτυξη της τεχνολογίας Unipol και των αντιστοίχων καταλυτών. Αντιθέτως, από τις εξηγήσεις που έδωσε η UCC κατά την ακρόαση αυτή, προκύπτει ότι η παράβαση των συμβατικών αυτών υποχρεώσεων θα έχει σοβαρές χρηματοοικονομικές συνέπειες οι οποίες θα πρέπει να υποβληθούν στην κρίση των αρμοδίων δικαστηρίων.

34 Όσον αφορά τις ανησυχίες της UCC ως προς την επιβολή εκ μέρους της Shell αυξήσεως των δικαιωμάτων χρήσεως τεχνολογίας μέχρι του κατωτάτου ορίου που καθορίζει η συμφωνία UCC/Shell Oil, η αιτούσα δεν απέδειξε τους ισχυρισμούς της. Συγκεκριμένα, βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η UCC, το δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρήσει ότι αποδείχθηκε το συμφέρον της Shell να καταστρέψει την ανταγωνιστική θέση μιας κοινής επιχειρήσεως στην οποία μετέχει κατά 50 %, προς άμεσο όφελος της εταιρίας Technipol στην οποία δεν έχει καμία οικονομική συμμετοχή.

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, το συμπέρασμα είναι ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η αιτούσα δεν αποδεικνύουν επαρκώς κατά νόμον ότι η βλάβη την οποία επικαλείται είναι βέβαιη ή ανεπανόρθωτη και ότι αποτελεί άμεση συνέπεια της αποφάσεως που έλαβε η Επιτροπή ή της εκτελέσεώς της. Το δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι η αιτούσα δεν υπήρξε πειστική στους ισχυρισμούς της ως προς το επείγον, υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της δίκης επί της ουσίας. Αφενός, προβλέπεται ότι η περατώνουσα την κύρια δίκη απόφαση θα εκδοθεί πριν το τέλος του εν εξελίξει «γύρου» διαπραγματεύσεων για τη χορήγηση αδειών. Αφετέρου, είναι αμφίβολο ότι η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως μπορεί, αφ' εαυτής, να διασκεδάσει την αβεβαιότητα των τρίτων ως προς τη μελλοντική συμπεριφορά της Shell.

36 Εν πάση περιπτώσει, το συμφέρον της αιτούσας για την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως πρέπει να σταθμίζεται με το δημόσιο συμφέρον για την εκτέλεση των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του κανονισμού 4064/89 καθώς και με τα συμφέροντα των τρίτων που επηρεάζονται άμεσα από την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως. Πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί συναφώς ότι η έκδοση του εν λόγω κανονισμού είχε ως κύριο στόχο την εξασφάλιση του αποτελεσματικού ελέγχου και της ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις που εμπίπτουν σ' αυτόν (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1992, T-96/92 R, CCE de la Société générale des Grandes Sources κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2579). Επιπλέον, υπό τις εν προκειμένω συνθήκες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες για τις ιδρυτικές εταιρίες της Sophia, ιδίως για τη Montedison.

37 Ενόψει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις για την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως και ότι η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 2 Δεκεμβρίου 1994.

Ο Γραμματέας — Ο Πρόεδρος

J. L. Jung — J. L. Cruz Vilaça